

Sygn. akt II K 407/16

1 Ds. 183.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 08 grudnia 2016 r., 26 stycznia 2017r., 17 lutego 2017r., 11 kwietnia 2017r., 01 czerwca 2017r., 28 czerwca 2017r., 07 września 2017r., 21 września 2017r., 05 października 2017r.

sprawy

1. **T. S. (S.)**

syna Z. i H. z d. F.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 27 lutego 2016r. w miejscowości G., gmina M., działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z K., Z., G. S. oraz dwoma nieustalonymi mężczyznami, stosując przemoc i bijąc po całym ciele pozbawili wolności M. M. w ten sposób, że wbrew jego woli, używając przemocy wsadzili do bagażnika pojazdu marki M., a następnie pojechali z nim do miejscowości G., gdzie nad O. wielokrotnie grozili mu pozbawieniem życia, obcięciem sekatorem palca, podpaleniem oraz pobiciem, nakazali kopać dół w celu przyznania się do kradzieży roweru na szkodę Z. i H. S. oraz wyjawienia miejsca jego ukrycia, następnie z pokrzywdzonym udali się do miejscowości K., gdzie na terenie prywatnej posesji ponownie go bili i wielokrotnie grozili pobiciem jemu oraz popełnieniem przestępstw na szkodę jego rodziny,

tj. o przestępstwo z art. 189 § 1 k.k. i art 190 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k.;

II. w dniu 26 lutego 2016r. w miejscowości G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu ze Z. i G. S. wtargnął do mieszkania zajmowanego przez M. M. i M. K. (1), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego,

tj. o przestępstwo z art. 193 k.k.;

III. w tym samym czasie co w pkt II w miejscowości G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu ze Z. i G. S. wtargnął do mieszkania zajmowanego przez I. P., Z. M. i K. S. (1), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego dopóki nie przeszukali całego mieszkania poszukując skradzionego im roweru,

tj. o przestępstwo z art. 193 k.k.;

2. **G. S. (S.)**

syna Z. i J. z d. B.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 27 lutego 2016r. w miejscowości G., gmina M., działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z T., Z., K. S. (2) oraz dwoma nieustalonymi mężczyznami, stosując przemoc i bijąc po całym ciele pozbawili wolności M. M. w ten sposób, że wbrew jego woli, używając przemocy wsadzili do bagażnika pojazdu marki M., a następnie pojechali z nim do miejscowości G., gdzie nad O. wielokrotnie grozili mu pozbawieniem życia, obcięciem sekatorem palca, podpaleniem oraz pobiciem, nakazali kopać dół w celu przyznania się do kradzieży roweru na szkodę Z. i H. S. oraz wyjawienia miejsca jego ukrycia, następnie z pokrzywdzonym udali się do miejscowości K., gdzie na terenie prywatnej posesji ponownie go bili i wielokrotnie grozili pobiciem jemu oraz popełnieniem przestępstw na szkodę jego rodziny,

tj. o przestępstwo z art. 189 § 1 k.k. i art 190 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k.;

V. w dniu 26 lutego 2016r. w miejscowości G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z T. i Z. S. wtargnął do mieszkania zajmowanego przez M. M. i M. K. (1), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego, ponadto podczas zajścia groził pobiciem M. K. (1), a groźby te wzbudziły u niej uzasadnioną obawę spełnienia,

tj. o przestępstwo z art. 193 kk. i art 190 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k.;

VI. w tym samym czasie co w pkt II w miejscowości G. przy ul. (...), działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu ze T. i Z. S. wtargnął do mieszkania zajmowanego przez I. P., Z. M. i K. S. (1), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego dopóki nie przeszukali całego mieszkania poszukując skradzionego im roweru i w trakcie groził pobiciem, rozbiciem głowy I. P. i K. S. (1), a groźby te wzbudziły u nich uzasadnioną obawę spełnienia,

tj. o przestępstwo z art. 193 k.k. i art 190 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k.;

VII. w dniu 27 lutego 2016r. w G. ul. (...), działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z M. S., podając się za funkcjonariuszy Policji wtargnął do mieszkania zajmowanego przez I. P., Z. M., a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego, ponadto podczas zajścia groził pobiciem I. P., a groźby te wzbudziły u niej uzasadnioną obawę spełnienia

tj. o przestępstwo z art. 193 k.k. i art. 227 k.k. i art 190 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k.;

3. K. S. (2) (S.)

syna W. i J. z d. D.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

VIII. w dniu 27 lutego 2016r. w miejscowości G., gmina M., działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z T., Z., G. S. oraz dwoma nieustalonymi mężczyznami, stosując przemoc i bijąc po całym ciele pozbawili wolności M. M. w ten sposób, że wbrew jego woli, używając przemocy wsadzili do bagażnika pojazdu marki M., a następnie pojechali z nim do miejscowości G., gdzie nad O. wielokrotnie grozili mu pozbawieniem życia, obcięciem sekatorem palca, podpaleniem oraz pobiciem, nakazali kopać dół w celu przyznania się do kradzieży roweru na szkodę Z. i H. S. oraz wyjawienia miejsca jego ukrycia, następnie z pokrzywdzonym udali się do miejscowości K., gdzie na terenie prywatnej posesji ponownie go bili i wielokrotnie grozili pobiciem jemu oraz popełnieniem przestępstw na szkodę jego rodziny,

tj. o przestępstwo z art. 189 § 1 k.k. i art 190 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k.;

4. M. S. (S.)

syna Z. i J. (J.?) z d. B.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

IX. w dniu 27 lutego 2016r. w G. ul. (...), działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z G. S., podając się za funkcjonariuszy Policji wtargnął do mieszkania zajmowanego przez I. P., Z. M., a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego,

tj. o przestępstwo z art. 193 k.k. i art. 227 k.k. w zw. z art. 11 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

5. Z. S. (S.)

syna J. i F. z d. C.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

X. w dniu 27 lutego 2016r. w miejscowości G., gmina M., działając czynem ciągłym oraz wspólnie i w porozumieniu z T., K., G. S. oraz dwoma nieustalonymi mężczyznami, stosując przemoc i bijąc po całym ciele pozbawili wolności M. M. w ten sposób, że wbrew jego woli, używając przemocy wsadzili do bagażnika pojazdu marki M., a następnie pojechali z nim do miejscowości G., gdzie nad O. wielokrotnie grozili mu pozbawieniem życia, obcięciem sekatorem palca, podpaleniem oraz pobiciem, nakazali kopać dół w celu przyznania się do kradzieży roweru na szkodę Z. i H. S. oraz wyjawienia miejsca jego ukrycia, następnie z pokrzywdzonym udali się do miejscowości K., gdzie na terenie prywatnej posesji ponownie go bili i wielokrotnie grozili pobiciem jemu oraz popełnieniem przestępstw na szkodę jego rodziny,

tj. o przestępstwo z art. 189 § 1 k.k. i art 190 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. w zw. z art 12 k.k.;

XI. w dniu 26 lutego 2016r. w miejscowości G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z T. i G. S. wtargnął do mieszkania zajmowanego przez M. M. i M. K. (1) (K.), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego,

tj. o przestępstwo z art. 193 k.k.;

XII. w tym samym czasie co w pkt II w miejscowości G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z T. i G. S. wtargnął do mieszkania zajmowanego przez I. P., Z. M. i K. S. (1), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego dopóki nie przeszukali całego mieszkania poszukując skradzionego im roweru,

tj. o przestępstwo z art. 193 k.k.;

XIII. w dniu 27 lutego 2016r. na drodze pomiędzy miejscowościami G. a G. groził pobiciem i pobiciem S. K. (1), a groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, iż mogą być spełnione,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonych **Z. S., G. S., T. S. i K. S. (2)** za winnych tego, że w dniu 27 lutego 2016r., działając w krótkich odstępach, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami, pozbawili wolności M. M., w ten sposób, że w miejscowości G., gmina M. wbrew jego woli, używając przemocy, wsadzili go do bagażnika pojazdu marki M., a następnie pojechali z nim do miejscowości G. oraz K., gdzie w celu wymuszenia na nim zwrotu skradzionego roweru wielokrotnie grozili mu pozbawieniem życia, obcięciem sekatorem palców, podpaleniem i pobiciem oraz popełnieniem przestępstw na szkodę jego najbliższych, wywołując u niego uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, tj. popełnienia przestępstwa z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza im kary po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonych **G. S., T. S. i Z. S.**, za winnych tego, że w dniu 26 lutego 2016r. w miejscowości G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu wtargnęli do mieszkania zajmowanego przez M. M. i M. K. (2), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego, tj. popełnienia przestępstwa z art. 193 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza im kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonych **G. S., T. S. i Z. S.**, za winnych tego, że w dniu 26 lutego 2016r. w miejscowości G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu wtargnęli do mieszkania zajmowanego przez I. P., Z. M. i K. S. (1), a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego, tj. popełnienia przestępstwa z art. 193 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza im kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

IV. uznaje oskarżonego **G. S.** za winnego tego, że w tym samym miejscu i czasie co w pkt III części dyspozytywnej wyroku, wypowiadał pod adresem I. P. groźby spowodowania obrażeń jej ciała, wywołując u niej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, tj. popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

V. uznaje oskarżonego **G. S.** za winnego tego, że w tym samym miejscu i czasie co w pkt III części dyspozytywnej wyroku, wypowiadał pod adresem K. S. (1) groźby spowodowania obrażeń jego ciała, wywołując u niego uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, tj. popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. uznaje oskarżonych **G. S. i M. S.**, za winnych tego, że w dniu 27 lutego 2016r. w G. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu wtargnęli do mieszkania zajmowanego przez I. P., Z. M. i K. S. (1) a następnie mimo żądania opuszczenia mieszkania nie uczynili tego, tj. popełnienia przestępstwa z art. 193 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza im kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

VII. uznaje oskarżonego **G. S.** za winnego tego, że w tym samym miejscu i czasie co w pkt VI części dyspozytywnej wyroku, wypowiadał pod adresem I. P. groźby spowodowania obrażeń jej ciała, wywołując u niej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, tj. popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. uznaje oskarżonego **Z. S.** za winnego tego, że w dniu 27 lutego 2016r. na drodze pomiędzy miejscowościami G. i G., wypowiadał pod adresem S. K. (1) groźby jego pobicia, wywołując u niego uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, tj. popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu **Z. S.** kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone mu w pkt I – III i VIII części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu **T. S.** kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone mu w pkt I – III części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu **G. S.** kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone mu w pkt I – VII części dyspozytywnej wyroku i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **Z. S.** wykonanie wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

XIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **Z. S.** do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

XIV. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **Z. S.** karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 50 zł (pięćdziesięciu złotych);

XV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **Z. S.**, na poczet wymierzonej mu kary grzywny, okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27.02.2016r. do dnia 29.03.2016r., który odpowiada 64 (sześćdziesięciu czterem) stawkom dziennym grzywny;

XVI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **T. S.** wykonanie wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

XVII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **T. S.** do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

XVIII. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego **T. S.** pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

XIX. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **T. S.** karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł (dziesięciu złotych);

XX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **T. S.**, na poczet wymierzonej mu kary grzywny, okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 27.02.2016r. do dnia 01.03.2016r., który odpowiada 6 (sześciu) stawkom dziennym grzywny;

XXI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **K. S. (2)** wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

XXII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **K. S. (2)** do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

XXIII. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego **K. S. (2)** pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

XXIV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu **M. S.** wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres 1 (jednego) roku próby;

XXV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **M. S.** do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

XXVI. na podstawie art. 633 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonych **Z. S., G. S., T. S., K. S. (2) i M. S.** kosztami procesu, w ten sposób, że zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwotę 142,60 zł,

tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i wymierza im opłaty:

a. Z. S., G. S., T. S. i K. S. (2) w wysokości po 180 zł,

b. M. S. w wysokości 60 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni G. S., T. S., Z. S., K. S. (2) i M. S. są spokrewnieni, zamieszkują w K..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2), k. 290, 361 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.

W lutym 2016r. z posesji zamieszkałej przez T. S. został skradziony należący do niego rower o wartości kilku tysięcy złotych. Po zgłoszeniu kradzieży na Policji, członkowie rodziny S. zaczęli na własną rękę szukać osoby, który zabrała rower. Uzyskali oni wówczas informację od mieszkańca K., M. G., o tym, że zamieszkały w G. M. M., ps. (...), oferował mu w ostatnim czasie rower do kupienia.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

zeznania świadka M. G., k. 168 – 171 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 163v – 164.

W dniu 26 lutego 2016r. około godz. 16.00 oskarżeni G. S., T. S. i Z. S. przyjechali do G. na ulicę (...) aby wypytać M. M. o utracony rower, gdyż podejrzewali go o kradzież. Udali się oni pod drzwi mieszkania nr (...), gdzie zamieszkiwała I. P. wraz ze swoim partnerem K. S. (1) i matką Z. M.. I. P., która im otworzyła, poinformował oskarżonych że jej brat M. M. mieszkania obok, pod nr 5/4. Po krótkiej rozmowie oskarżeni poszli pod wskazany adres, gdzie poza M. M. zamieszkiwała jego narzeczona M. K. (2) i jej brat S. K. (1).

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

zeznania świadka I. P., k. 10 – 11 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 418 a.s.), 265 – 266 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 440 a.s.), 358 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 97 – 98 a.s.,

zeznania świadka Z. M., k. 20 – 21 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 419 a.s.), 263 – 264 (odpis k. 428) oraz 98 a.s.,

zeznania świadka K. S. (1), k. 65 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 118v – 119 a.s.,

zeznania świadka S. K. (1), k. 61 – 62, 174 a.s. 1 Ds 183.2016 i 269 – 271 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 434 a.s.) oraz k. 142 – 143 a.s.,

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

częściowo zeznania świadka M. K. (2), k. 14 – 18 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 98v – 99 a.s.

Oskarżeni G. S., T. S. i Z. S. zapukali do drzwi mieszkania. Gdy M. K. (2) otworzyła, wtargnęli do środka i mimo jej żądania nie chcieli wyjść. Będąc w środku oskarżeni zaczęli krzyczeć, żądając zwrotu skradzionego roweru. Najbardziej agresywny był G. S., który dzierżył w dłoni drewnianą pałkę i mówił do M. M., że jeśli nie wskaże miejsca ukrycia roweru, „to go połamię”.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

częściowo zeznania świadka M. K. (2), k. 14 – 18 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 98v – 99 a.s.

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.

Gdy M. M. zaprzeczył aby miał cokolwiek wspólnego z kradzieżą, G. S. wyciągnął go za ubranie z pokoju na korytarz i krzyczał do niego wraz ze Z. S. aby się przyznał. Oskarżeni powiedzieli do M. M. i M. K. (2), że mają czas do rana aby oddać rower. Następnie G. S. i Z. S. wyprowadzili ze sobą M. M. na zewnątrz i wspólnie wsiedli do srebrnego samochodu m-ki B.. G. S., który kierował autem, pojechał w okolice ulicy (...) i zatrzymał się widząc idącego od strony G. S. K. (1). Oskarżeni zawołali go i zaczęli wypytywać o rower. W pewnym momencie G. S. uderzył z otwartej dłoni w twarz M. M. mówiąc że ma czas do rana żeby się znalazł rower, „bo co dzień będą mieli coś łamanego”.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

częściowo zeznania świadka M. K. (2), k. 14 – 18 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 98v – 99 a.s.,

zeznania świadka S. K. (1), k. 61 – 62, 174 a.s. 1 Ds 183.2016 i 269 – 271 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 434 a.s.) oraz k. 142 – 143 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.

Oskarżeni zabrali S. K. (1) do auta i wspólnie pojechali do domu gdzie zamieszkuje M. G.. Podczas rozmowy z M. G. zarówno M. M. jak i S. K. (1) zaprzeczyli aby brali udział w kradzieży, o którą byli posądzani.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

zeznania świadka S. K. (1), k. 61 – 62, 174 a.s. 1 Ds 183.2016 i 269 – 271 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 434 a.s.) oraz k. 142 – 143 a.s.,

zeznania świadka M. G., k. 168 – 171 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 163v – 164,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.

Około godz. 18.00 G. S., T. S. i Z. S. ponownie przyjechali do G.. Oskarżeni zaczęli mocno stukać do drzwi mieszkania nr (...), gdzie w tym czasie przebywała I. P., K. S. (1) i Z. M.. Gdy I. P. otworzyła drzwi G. S. odepchnął ją na bok i wraz pozostałymi oskarżonymi wszedł do środka. Mężczyźni zaczęli przeszukiwać mieszkanie, zaglądać do wszystkich pomieszczeń. I. P. i Z. M. krzychały aby wyszli, lecz nie posłuchali. G. S. i Z. S. oglądali ręce I. P. i K. S. (1) szukając śladów zranienia i nakazali jej otworzyć komórkę na zewnątrz budynku. I. P. cały czas wypraszała oskarżonych i w pewnym momencie G. S. powiedział do niej „zaraz ci łeb (...)”. Następnie zwrócił się w stronę K. S. (1) i wymachując w jego kierunku pałką powiedział, że ma (...) i jeśli się nie znajdzie rower to będzie codziennie bity. I. P. i K. S. (3) obawiali się słów oskarżonego. Po sprawdzeniu całego mieszkania oskarżeni wyszli, mówiąc do I. P., że ma oddać rower do wieczora.

Dowód:

zeznania świadka I. P., k. 10 – 11 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 418 a.s.), 265 – 266 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 440 a.s.), 358 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 97 – 98 a.s.,

zeznania świadka Z. M., k. 20 – 21 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 419 a.s.), 263 – 264 (odpis k. 428) oraz 98 a.s.,

zeznania świadka K. S. (1), k. 65 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 118v – 119 a.s.,

zeznania świadka R. M. k. 24 – 25 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 420),

zeznania świadka S. K. (2), k. 27 – 28 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 421),

zeznania świadka K. C., k. 30 – 31 a.s. 1 Ds 183.2016,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.

Tego samego dnia około godz. 22.00 G. S., T. S. i Z. S. znowu przyjechali do G.. I. P. wpuściła ich do mieszkania, ponieważ byli już spokojniejsi. Wypytywali ją o brata i prosili, że jak będzie wiedziała coś na temat kradzieży roweru aby dała im znać. Następnie oskarżeni dobijali się do drzwi mieszkania M. M. i M. K. (2), lecz ci bojąc się, nie otworzyli, wobec czego oskarżeni wrócili do samochodu i odjechali.

Dowód:

zeznania świadka I. P., k. 10 – 11 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 418 a.s.), 265 – 266 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 440 a.s.), 358 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 97 – 98 a.s.,

zeznania świadka Z. M., k. 20 – 21 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 419 a.s.), 263 – 264 (odpis k. 428) oraz 98 a.s.,
zeznania świadka K. S. (1), k. 65 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 118v – 119 a.s.,
częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,
częściowo zeznania świadka M. K. (2), k. 14 – 18 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 98v – 99 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.

W dniu 27 lutego 2016r. około godz. 14.30 oskarżeni G. S., M. S., T. S. i nieznanymi mężczyznami przyjechali do G. i udali się pod drzwi mieszkania przy ul. (...), gdzie przybywał I. P. wraz z Z. B. tam obecny także K. S. (1), który znajdował się pod wpływem alkoholu i spał. Oskarżeni zaczęli stukać do drzwi, M. S. wołał „otwierać Policja”. Z. M. słysząc te słowa otworzyła drzwi. Wykorzystali to oskarżeni G. S. i M. S., którzy bez zaproszenia weszli do przedpokoju i zażądali od I. P. aby otworzyła strych. Gdy ta nakazała im wyjść z mieszkania, G. S. powiedział do niej że „rozwali jej łeb”. I. P. bojąc się o swoje zdrowie zaczęła telefonować na Policję i oskarżeni wycofali się z mieszkania na podwórko, gdzie stali chwilę wraz z T. S. i nieznanymi mężczyznami, a następnie odjechali.

Dowód:

zeznania świadka I. P., k. 10 – 11 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 418 a.s.), 265 – 266 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 440 a.s.), 358 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 97 – 98 a.s.,
zeznania świadka Z. M., k. 20 – 21 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 419 a.s.), 263 – 264 (odpis k. 428) oraz 98 a.s.,
zeznania świadka K. S. (1), k. 65 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 118v – 119 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.

W tym samym dniu około godz. 15.00 M. K. (2) wraz z M. M. i jej rocznym bratankiem poszli na spacer w kierunku K.. Będąc przy sklepie w K. podjechali do nich autem oskarżeni G. S., M. S. i T. S.. G. S. wraz z M. S. podeszli do M. M., zaczęli go szarpać, sprawdzać mu dłonie i nogi czy nie są poranione oraz oglądać podeszwy butów. Następnie oskarżeni ci wraz z T. S. wepchnęli M. M. do samochodu, którym się poruszali i pojechali z nim na posesję Z. S. przy ul. (...) w K.. Tam G. S. pokazywał mu ślady na polu i porównywał z podeszwą jego butów. Oskarżony powiedział do M. M., że „rower do wieczora ma się znaleźć” i pozwolił mu opuścić posesję. M. M. wyszedł na drogę i wspólnie z M. K. (2) wrócił do G..

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,
częściowo zeznania świadka M. K. (2), k. 14 – 18 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 98v – 99 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,
częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.

Po godz. 17.00 M. M. wraz z S. K. (1) i ich znajomym P. S. poszli do sklepu w G.. Po zrobieniu zakupów wracali oni około godz. 18.00 z powrotem do G.. W tym czasie nadjechały dwa samochody: m-ki B. koloru srebrnego z tablicą rejestracyjną o napisie (...) oraz czarny M. typu kombi.auta zatrzymały się na ulicy a następnie wysiedli z nich G. S., Z. S., T. S., K. S. (2) i dwóch nieznanych mężczyzn, z których jeden miał brodę. Mężczyzna z zarostem na twarzy od razu kopnął M. M. w klatkę piersiową. W wyniku tego pokrzywdzonemu spadła czapka z głowy i z rąk wypadły zakupy, a on sam upadł do rowu. G. S. uderzył drewnianą sztachetą w nogę S. K. (1), po czym zaczął go wypytywać o rower, lecz ten powiedział że go nie ukradł i G. S. pozostawił go w spokoju. Mężczyzna, który kopnął wcześniej M. M. wskoczył za nim do rowu i uderzył go kilkakrotnie pięścią w twarz, a następnie kazał mu wyjść na drogę.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

zeznania świadka S. K. (1), k. 61 – 62, 174 a.s. 1 Ds 183.2016 i 269 – 271 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 434 a.s.) oraz k. 142 – 143 a.s.,

zeznania świadka P. S., k. 58 – 59 i 165 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 105 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

zeznania świadka M. G., k. 168 – 171 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 163v – 164,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2), k. 290, 361 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.,

protokół oględzin miejsca, k. 47 – 48 a.s. 1 Ds 183.2016,

protokół oględzin osoby, k. 176 – 178 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 422 – 423),

protokół oględzin osoby, k. 179 – 180 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 424 – 425).

Z. S. powiedział S. K. (1), że jeśli rower się nie znajdzie to będzie miał (...) że go „połamie” i będzie codziennie bity. Następnie oskarżony wyciągnął z kieszeni sekator i przyłożył go do ręki M. M. mówiąc, że jeśli nie powie gdzie jest rower, to poobcina mu palce.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

zeznania świadka S. K. (1), k. 61 – 62, 174 a.s. 1 Ds 183.2016 i 269 – 271 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 434 a.s.) oraz k. 142 – 143 a.s.,

zeznania świadka P. S., k. 58 – 59 i 165 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 105 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.

P. S. i S. K. (1) widząc całą sytuację i obawiając się oskarżonych zaczęli oddalać się w kierunku G..

Dowód:

zeznania świadka S. K. (1), k. 61 – 62, 174 a.s. 1 Ds 183.2016 i 269 – 271 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 434 a.s.) oraz k. 142 – 143 a.s.,

zeznania świadka P. S., k. 58 – 59 i 165 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 105 a.s.

Oskarżony G. S. otworzył klapę bagażnika w samochodzie M. a mężczyzna z brodą kazał M. M. wejść do środka. Gdy ten odmówił, G. S. wraz ze Z. S. i mężczyzną z zarostem na twarzy, złapali go i wrzucili go do bagażnika, a następnie zamknęli klapę.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

zeznania świadka S. K. (1), k. 61 – 62, 174 a.s. 1 Ds 183.2016 i 269 – 271 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 434 a.s.) oraz k. 142 – 143 a.s.,

zeznania świadka P. S., k. 58 – 59 i 165 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 105 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.

K. S. (2) wsiadł za kierownicę M. a Z. S. zajął miejsce z tyłu. Pozostali mężczyźni wsiadli do drugiego pojazdu m-ki B.. Pojazdy skierowały się nad O., w okolice starej przeprawy promowej w miejscowości G.. Po drodze Z. S. mówił do leżącego w bagażniku M. M., że mu „(...)” palce sekatorem oraz aby się przyznał gdzie jest rower bądź wydał osobę, która go ukradła albo będzie „pływał w O.”.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

zeznania świadka M. G., k. 168 – 171 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 163v – 164,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2), k. 290, 361 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.

Po przyjechaniu nad rzekę, G. S. otworzył bagażnik i kazał M. M. wyjść. Z M. wysiadł Z. S. i K. S. (2) a z samochodu B. T. S. i dwóch nieznanymi mężczyzn. G. S. podał M. M. szpadel i powiedział żeby kopał sobie grób, albo powiedział gdzie jest rower, „kto go (...)”. M. M. był przestraszony, lecz odpowiedział że nie będzie kopał. Wówczas podszedł do niego Z. S., który trzymał w ręce sekator, ponownie złapał go za prawą ręką i włożył jego małego palca do sekatora. M. M. się wyrывał, lecz Z. S. go przytrzymał i cały czas pytał o rower. Pokrzywdzony dalej twierdził, że nie wie, prawie płakał i oskarżony go puścił. Następnie G. S. i Z. S. zaczęli szarpać M. M. za ubranie i G. S. kopnął go w lewe udo. Wszyscy obecni na miejscu oskarżenia oraz dwóch nieznanymi mężczyzn krzyczeli na pokrzywdzonego, zwracali się do niego wulgarnie i straszili go mówiąc, że codziennie będzie miał coś łamane. Mówili że jeśli rower się nie znajdzie to będzie miał „(...)” a jak pójdzie na Policję to go „(...)”. M. M. bardzo się bał.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

zeznania świadka M. G., k. 168 – 171 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 163v – 164,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2), k. 290, 361 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 49 – 51 a.s. 1 Ds 183.2016,

protokół oględzin osoby, k. 176 – 178 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 422 – 423).

Po około 5 minutach M. M. na polecenie oskarżonych wsiadł do samochodu M.. Obok niego usiadł z tyłu Z. S. a miejsce za kierownicą ponownie zajął K. S. (2). Następnie pojazdy skierowały się stroną posesji Z. S. w K.. Po dojechaniu na miejsce Z. i G. S. kazali M. M. wejść na posesję, co ten wykonał. Oskarżeni Z. S., G. S., T. S., K. S. (2) oraz dwóch towarzyszących im mężczyzn udali się z M. M. na tyły posesji przy lesie. Po drodze Z. S. i G. S. pokazali M. M. metalowy hak i powiedzieli, że jeśli nie odda roweru, to go na nim powieszają głową w dół. Po dojściu na miejsce mężczyźni ponownie mówili pokrzywdzonemu aby powiedział gdzie jest rower albo kto go ukradł, obiecywali mu nawet 200 złotych. Mężczyzna z brodą oświadczył M. M., że jeżeli się nie znajdzie rower to go zaraz obleje benzyną i podpali. G. S. zagroził natomiast mówiąc, że mu „(...) dziewczynę” i będzie „cierpieć za niego”

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

zeznania świadka M. G., k. 168 – 171 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz k. 163v – 164,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2), k. 290, 361 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84 a.s.,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 49 – 51 a.s. 1 Ds 183.2016,

protokół oględzin osoby, k. 176 – 178 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 422 – 423).

W pewnym momencie G. S. kopnął M. M. w prawą nogę, tak że ten się przewrócił, po czym uderzył go jeszcze kilka razy nogą. Pokrzywdzony podniósł się i zaczął uciekać przez pole w stronę G.. Pobiegnął za nim G. S., lecz go nie złapał i wołał, że przyjadą do niego o godz. 21.00 i go połamią jeśli rower się nie znajdzie.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.

M. M. po tym jak wrócił do G. posiadał widoczne obrażenia na ciele w postaci otarć naskórka i podbiegnięć krwawych w zakresie głowy, podbiegnięć krwawych na barku lewym oraz otarć naskórka na kończynach dolnych. Pokrzywdzony opowiedział o całej sytuacji I. P. i M. K. (2), która wcześniej zawiadomiła już Policję.

Dowód:

częściowo zeznania świadka M. M., k. 37 – 43, 257 – 258 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 96 – 97 a.s.,

częściowo zeznania świadka M. K. (2), k. 14 – 18 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 98v – 99 a.s.,

zeznania świadka I. P., k. 10 – 11 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 418 a.s.), 265 – 266 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 440 a.s.), 358 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 97 – 98 a.s.,

protokół oględzin osoby, k. 176 – 178 a.s. 1 Ds 183.2016 (odpis k. 422 – 423),

opinia sądowno – lekarska, k. 197 – 199 a.s. 1 Ds 183.2016.

Oskarżony T. S. ma 19 lat, jest kawalerem, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony uczy się w (...) Szkole Zawodowej nr (...) we W., jest na utrzymaniu rodziców.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego T. S., k. 99 – 101, 364 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84v – 85 a.s.,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 389 a.s. 1 Ds 183.2016.

Oskarżony K. S. (2) ma 22 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony studiuje na Uniwersytecie Przyrodniczym we W., pozostaje na utrzymaniu rodziców.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2), k. 290, 361 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 84 a.s.,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 387 a.s. 1 Ds 183.2016.

Oskarżony M. S. ma 31 lat, jest kawalerem, pozostaje w nieformalnym związku. Oskarżony pracuje jako operator maszyn w firmie PPHU (...), zarabia 2000 zł. M. S. cieszy się dobrą opinią u Wójta Gminy M. i Prezesa Klubu Sportowego (...).

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S., k. 107 – 108, 367 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 85 a.s.,

opinie o oskarżonym, k. 139 – 140,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 385 a.s. 1 Ds 183.2016.

Oskarżony Z. S. ma 50 lat, jest żonaty, posiada na utrzymaniu syna. Oskarżony jest współnikiem w sp. z o.o. (...), osiąga miesięcznie około 3000 zł. Z. S. cieszy się dobrą opinią u Prezesa Zarządu (...) O. G., sołtysa K. i Prezesa Zarządu OSP G..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. S., k. 116 – 117, 150, 274, 373 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 86 a.s.,

opinie o oskarżonym, k. 133 – 135,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 386 a.s. 1 Ds 183.2016.

Oskarżeni Z. S., K. S. (2), T. S. i M. S. nie byli karani sędownie za przestępstwa.

Dowód:

informacje z K., k. 28 – 31, 159 – 162 a.s.

Oskarżony G. S. ma 25 lat, jest kawalerem, nie posiada dzieci. Oskarżony pracuje jako operator koparko – ładowarki w firmie PPHU (...), zarabia 1600 zł miesięcznie. G. S. cieszy się dobrą opinią u Wójta Gminy M..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego G. S., k. 296, 370 a.s. 1 Ds 183.2016 oraz 83v – 84 a.s.,

opinia o oskarżonym, k. 137,

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 388 a.s. 1 Ds 183.2016.

Oskarżony G. S. był trzykrotnie karany sędownie z przestępstwa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 21.09.2015r., sygn. akt II K 936/14, który uprawomocnił się w dniu 17.02.2016r. G. S. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat.

Dowód:

informacje z K., k. 28 – 31, 159 – 162 a.s.

Oskarżony G. S. będąc słuchany na etapie postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego początkowo nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Podczas kolejnego przesłuchania oskarżony zmienił swoje stanowisko stwierdzając: „było tak jak przedstawiają to zarzuty” (k. 370 a.s. 1 Ds 183.2016). W toku rozprawy głównej G. S. podtrzymał swoje przyznanie do zarzucanych mu czynów. Stwierdził, że kwestionując własne sprawstwo w czasie pierwszego przesłuchania, chciał pomocy wujkowi Z. S.. Dodał, że żałuje tego co się stało, dodając iż nie potrafi wyjaśnić dlaczego podjął z innymi oskarżonymi czynności objęte zarzutami aktu oskarżenia.

Oskarżony K. S. (2), podczas swojego pierwszego przesłuchania nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, stwierdzając że nie był w ogóle obecny przy zajściu z udziałem M. M.. Następnie oskarżony zmienił swoje stanowisko, przyznając się do stawianego mu zarzutu. K. S. (2) wyjaśnił, że nie pamięta szczegółów „zajścia”, lecz brał w nim czynny udział.

Oskarżony T. S. początkowo nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, zaprzeczając aby brał jakkolwiek udział w popełnieniu przestępstw na szkodę M. M. i innych pokrzywdzonych. Następnie zmienił częściowo swoje stanowisko, stwierdzając że przyznaje się do stawianych mu zarzutów przy czym zastrzegł, że jego rola ograniczyła się do biernego asystowania. Będąc słuchanym w toku rozprawy głównej T. S. ponownie oświadczył, że przyznaje się do zarzucanych mu czynów. Odnosząc się do czynu z art. 189 § 1 k.k. i in., na szkodę M. M., oświadczył „potwierdzam to, co jest w zarzucie”. Ponadto dodał „wtargnąłem do mieszkania tych osób w G., jak jest w zarzutach” (k. 85 a.s.).

Oskarżony M. S. przyznał się do zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i złożył wyjaśnienia. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego potwierdził treść zarzutu oświadczając „byłem w tym mieszkaniu” (k. 367). Następnie podczas rozprawy głównej stwierdził „Można powiedzieć że wtargnął do mieszkania Z. M. i I. P., jeżeli uznać korytarz za mieszkanie. Drzwi były otwarte, rozmawiałem” (k. 85v a.s.)

Oskarżony Z. S. podobnie jak inni oskarżeni początkowo zakwestionował zasadność zarzucanych mu czynów. Następnie zmienił swoje stanowisko i przyznał się do wszystkich stawianych mu zarzutów, potwierdzając okoliczności w nich opisane.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił przede wszystkim w oparciu o zeznania świadków I. P., Z. M., K. S. (1), S. K. (1), M. M., P. S. oraz M. K. (2).

Sąd ocenił zeznania złożone przez świadków I. P., Z. M., K. S. (1), S. K. (1) i P. S. jako w pełni wiarygodne. Dając wiarę tym świadkom sąd miał na uwadze spójny i logiczny charakter ich relacji, złożonej na poszczególnych etapach postępowania. Zdaniem sądu brak jest przesłanek, które wskazywałyby na to, że świadkowie ci podali nieprawdę, bądź też konfabulowali.

Odnosząc się z kolei do zeznań M. M. i M. K. (2), sąd jako zasługujące na uwzględnienie wziął pod uwagę ich pierwsze relacje złożone w toku dochodzenia. Sąd uznał, że świadkowie ci opisując przebieg zdarzeń, które były ich udziałem, przedstawili je w sposób zgodny z prawdą. Sąd nie dopatrywał się w podanych przez nich wówczas okolicznościach, przesłanek wskazujących na to, że w sposób niezgodny z rzeczywistością przedstawili zachowania oskarżonych. Wręcz przeciwnie treść zeznań tych świadków przemawia za tym, że w sposób obiektywny podali znane im fakty. Zarówno bowiem M. M. jak i M. K. (2) opisali szczegółowo oraz w sposób spójny i logiczny zdarzenia z udziałem oskarżonych, które miały miejsce w dniach 26 i 27 lutego 2016r. Podane przez nich wówczas okoliczności korespondowały wzajemnie ze sobą, jak też z zeznaniami świadków I. P., S. K. (1) i P. S..

Jako niezasługujące na uwzględnienie sąd ocenił natomiast zeznania złożone przez M. M. i M. K. (2) w toku rozprawy głównej, gdzie częściowo odwołali oni swoje wcześniejsze relacje. Zajmując powyższe stanowisko sąd miał na uwadze to, że ani M. M. ani M. K. (2), nie potrafili w sposób przekonujący wytłumaczyć tego, dlaczego wcześniej w sposób odmienny opisali przebieg zdarzeń. Ich twierdzenia raziły w tym zakresie brakiem logiki i nie mogły spotkać się z uznaniem sądu. Zdaniem sądu gdyby rzeczywiście przyjął, że świadkowie początkowo nieprawdziwie obciążyli oskarżonych, to zmieniliby oni swoje zeznania jeszcze przed skierowaniem aktu oskarżenia do sądu. Mieli niewątpliwie taką możliwość wzięwszy pod uwagę ich aktywność na rzecz poprawienia sytuacji procesowej oskarżonych, wyrażoną już w toku dochodzenia w postaci podpisania wniosków o umorzenie a następnie o warunkowe umorzenie postępowania. Mając na uwadze wskazane okoliczności sąd uznał, że późniejsza zmiana zeznań przez M. M. i M. K. (2) służyć miała wyłącznie próbie poprawienia sytuacji procesowej oskarżonych, od których - jak sami przyznali, otrzymali po 500 zł. U M. M. podczas przesłuchania na rozprawie dostrzegalny był ponadto strach przed oskarżonymi. Przyznał on to poniekąd sam, oświadczając „Teraz się boję, nie wiem czego się boję”. (k. 96v)

Jako zasługujące na uwzględnienie, sąd ocenił również zeznania świadków M. G., R. M., S. K. (2) i K. C.. Zeznania te nie miały natomiast większego znaczenia, z uwagi na to, że świadkowie nie posiadali wiedzy na temat istotnych okoliczności rozpoznawanej sprawy.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się ponadto na zgromadzonych dowodach o charakterze materialnym wyszczególnionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności

Odnosząc się wreszcie do wyjaśnień oskarżonych G. S., T. S., Z. S., K. S. (2) i M. S., sąd wziął je pod uwagę w zakresie w jakim przyznali się do zarzucanych im czynów i opisali ich okoliczności.

Oceniając przedstawione powyżej dowody, sąd dokonał rozstrzygnięcia w przedmiocie czynów zarzuconych oskarżonym w akcie oskarżenia.

Sąd w pkt I części dyspozytywnej wyroku uznał oskarżonych Z. S., G. S., T. S. i K. S. (2) winnymi popełnienia przestępstwa z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd ustalił, że oskarżeni ci, działając wspólnie i w porozumieniu oraz wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi mężczyznami, pozbawili w dniu 27 lutego 2016r. M. M. wolności, w ten sposób, że wbrew jego woli, używając przemocy, wsadzili go do bagażnika pojazdu m-ki M., a następnie wywieźli go do miejscowości G. oraz K. (art. 189 § 1 k.k.). Jednocześnie oskarżeni, działając w celu wymuszenia na M. M. zwrotu skradzionego roweru, kierowali pod jego adresem groźby karalne, m.in. grozili mu pozbawieniem życia, obcięciem za pomocą sekatora palców oraz popełnieniem przestępstw na szkodę jego najbliższych, czym wywołali u niego uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione (art. 191 § 2 k.k.). Ustalone okoliczności sprawy jednoznacznie wskazują, że Z. S., G. S., T. S. i K. S. (2) oraz towarzyszący im nieustaleni mężczyźni, działali w warunkach czynu ciągłego, tj. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru (art. 12 k.k.). Zarazem dopuścili się oni tego przestępstwa w formie zjawiskowej współsprawstwa, wykonując czynności realizujące znamiona wskazanych powyżej czynów wspólnie oraz w wykonaniu zawartego uprzednio porozumienia. Sąd dokonał modyfikacji kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonym w stosunku do wskazanej w treści aktu oskarżenia. Sąd przyjął bowiem, że groźby bezprawne, jakie oskarżeni kierowali pod adresem M. M., były ukierunkowana na osiągnięcie określonego celu, tj. wymuszenie na nim zwrotu roweru skradzionego T. S.. Tym samym zasadne pozostawało przyjęcie zamiast kwalifikacji z art. 190 § 1 k.k., tej z art. 191 § 2 k.k.

Ustalając odpowiedzialność karną oskarżonych G. S., T. S., Z. S. i M. S. za czyny z art. 193 k.k., odpowiednio w pkt II, III i VI części dyspozytywnej wyroku, sąd uznał iż wyczerpali oni wszystkie ustawowe znamiona opisanego występkę. Oskarżeni ci w datach wskazanych w opisie przypisanych im czynów, wtargnęli bowiem do mieszkań pokrzywdzonych, a następnie wbrew ich żądaniu ich nie opuszczali. Działali oni w sposób umyślny i zaplanowany. Uznając oskarżonych G. S. i M. S. w pkt VI części dyspozytywnej wyroku za winnych popełnienia przestępstwa z art. 193 k.k., sąd wyeliminował z jego kwalifikacji przepis art. 227 k.k. Sąd miał na uwadze to, że podanie się przez oskarżonych za funkcjonariuszy Policji, poprzez wypowiedzenie słów „otwierać Policja”, stanowiło wyłącznie środek do umożliwienia im wdarcia się do mieszkania pokrzywdzonych. Z przeprowadzonych dowodów nie wynikało zarazem aby G. S. i M. S., podając się za policjantów, wykonali czynności związane z ich funkcją.

W pkt IV, V i VII części dyspozytywnej wyroku, sąd ustalił popełnienie przez oskarżonego G. S. występku z art. 190 § 1 k.k. Oskarżony ten bowiem w dniu 26 lutego 2016r., a następnie w dniu 27 lutego 2016r., wypowiadał odpowiednio pod adresem I. P. i K. S. (1) groźby spowodowania obrażeń ich ciała, wywołując u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę że zostaną one spełnione. Przypisując oskarżonemu popełnienie wskazanych przestępstw, sąd uznał że stanowią one odrębne czyny zabronione. Zdaniem sądu nie było podstaw do przyjęcia kumulatywnej kwalifikacji prawnej z czynami z art. 193 k.k., jak to zostało zawarte w zarzutach aktu oskarżenia. Brak jest bowiem przesłanek wskazujących aby G. S., w momencie wdarcia się do mieszkania przy ul. (...) w G., miał za każdym razem z góry powzięty zamiar kierowania gróźb karalnych pod adresem ich mieszkańców. Wręcz przeciwnie, z przeprowadzonych dowodów wynika, że słowa gróźb, jakie oskarżony wypowiadał pod adresem I. P. oraz K. S. (1), nie były wcześniej zaplanowane. Dodatkowo sąd stwierdził, że brak jest podstaw do uznania aby G. S. popełnił czyn z art. 190 § 1 k.k. na szkodę M. K. (2), która zaprzeczyła aby jej groził, wskazując że słowa gróźb dotyczyły wyłącznie M. M.. Powyższe skutkowało wyeliminowaniem z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego G. S. w pkt II części dyspozytywnej wyroku art. 190 § 1 k.k. i poprzestaniu na art. 193 k.k.

Sąd w pkt VIII wyroku ustalił popełnienie przez oskarżonego Z. S. występkę z art. 190 § 1 k.k. W tym wypadku nie budziło wątpliwości sądu, to że oskarżony w dniu 27 lutego 2016r. na drodze pomiędzy miejscowościami G. i G., wypowiadał pod adresem S. K. (1) groźby jego pobicia. Oskarżony oświadczył mu bowiem że jeśli rower się nie znajdzie to go „połamię” i będzie codziennie bity. Słowa wypowiedziane przez Z. S. wywołały u pokrzywdzonego obawę, że zostaną spełnione, która pozostawała w ocenie sądu w pełni uzasadniona.

Sąd wymierzając poszczególnym oskarżonym kary jednostkowe za przypisane im przestępstwa baczył na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionych czynów, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonych.

Przypisując oskarżonym G. S., Z. S., T. S. i K. S. (2) w pkt I części dyspozytywnej wyroku przestępstwo z art. 189 § 1 k.k. i art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., sąd wymierzył im za nie kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wskazana wysokość orzeczonych kar uwzględnia okoliczności popełnionego czynu, który podlega ocenie jako społecznie szkodliwy i zawiniony w znacznym stopniu. Zachowanie jakie oskarżeni przedsięwzięli wobec M. M. wykraczało nie tylko poza obowiązujące normy prawne, ale rażąco godziło również w zasady etyczne i moralne na jakich funkcjonuje społeczeństwo. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął po uwagę postawę pokrzywdzonego, który wybaczyl oskarżonym ich zachowanie względem jego osoby.

Skazując oskarżonych G. S., T. S. i Z. S. za występki z art. 193 k.k. opisane w pkt II i III części dyspozytywnej wyroku, sąd za każdy z tych czynów wymierzył im kary 3 miesięcy pozbawienia wolności. Za orzeczeniem wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności, przemawiał sposób i intensywność naruszenia przez nich dóbr prawnie chronionych przepisem art. 193 k.k. Oskarżeni swoim zachowaniem okazali lekceważenie obowiązujących norm prawnych, co wykluczało celowość orzekania kar łagodniejszych rodzajowo. Wymierzając G. S., T. S. i Z. S. kary pozbawienia wolności, sąd uznał jednocześnie za zasadne ustalenie ich wysokości w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Sąd wziął tu pod uwagę skruchę wyrażoną przez oskarżonych oraz postawę większości pokrzywdzonych, którzy poza I. P., pogodzili się z oskarżonymi.

Ustalając wymiar kary oskarżonym G. S. i M. S. za przestępstwo przypisane im w pkt VI części dyspozytywnej wyroku, sąd miał na uwadze te same okoliczności co w przypadku kar wymierzonych w pkt II i III. Stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonych, jak również wzgląd na zasady prewencji indywidualnej i generalnej, przemawiały na wymierzeniem im kar po 3 miesiące pozbawienia wolności.

Uznając z kolei G. S. za winnego popełnienia występku z art. 190 § 1 k.k., sąd za poszczególne przypisane mu czyny, wymierzył mu w pkt IV, V i VII wyroku kary po 3 miesiące pozbawienia wolności. Wydając powyższe rozstrzygnięcia sąd wziął pod uwagę charakter gróźb wypowiedzianych przez oskarżonego, sposób jego zachowania się oraz negatywne skutki, jakie spowodowały one u pokrzywdzonych.

Skazując wreszcie Z. S. za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. na szkodę S. K. (1), sąd jako karę adekwatną do czynu oskarżonego uznał również karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył mu ją w pkt VIII wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do orzeczenia wobec oskarżonych kar łagodniejszego rodzaju a tym bardziej zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o co wnosil ich obrońca. Zajmując powyższe stanowisko, sąd miał na uwadze to, że czyny których dopuścili się oskarżeni odznaczały się znacznym stopniem winy i społecznej szkodliwości. Powyższej oceny nie zmienia stanowisko pokrzywdzonych, którzy - wyłączywszy I. P., stwierdzili że w sytuacji otrzymania od oskarżonych kwoty 500 zł, uznają sprawę za zakończoną, nie domagali się karanania oskarżonych.

Sąd w pkt IX – XI wyroku połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonych Z. S., T. S. i G. S. i wymierzył im kary łączne: Z. S. i G. S. – po 1 roku pozbawienia wolności, T. S. – 9 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonym kary łączne, sąd działał na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnil dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 - art. 85 § 2 k.k. W myśl art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Ustalając wymiar kar łącznych oskarżonym Z. S., T. S. i G. S., sąd uwzględnił przesłanki określone w art. 85a k.k. Sąd uznał za zasadne wymierzenie kar oskarżonym przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji mając na uwadze m.in. charakter związku podmiotowo-przedmiotowego ich czynów, stopień ich zbieżności czasowej i miejscowej. W ocenie sądu kary łączne orzeczone wobec oskarżonych odpowiadają wskazanym wymogom, stanowiąc syntetyczną, całościową ocenę ich zachowań, odpowiadając względem prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd w pkt XII i XVI wyroku warunkowo zawiesił wykonanie kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych wobec oskarżonych Z. S. i T. S. na okresy 2 lat próby. Na ten sam czas orzekł w pkt XXI o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej K. S. (2), zaś w przypadku M. S. zastosował ten środek probacyjny w pkt XXIV wyroku, na okres 1 roku.

Orzekając o warunkowym zawieszeniu wykonania kary w stosunku do wskazanych oskarżonych, sąd miał na uwadze przede wszystkim to, że nie byli oni karani sądownie za przestępstwa. Zdaniem sądu orzeczenie wobec nich warunkowego zawieszenia kary spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające do zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Dodatkowo sąd zobowiązał oskarżonych do określonego zachowania, zgodnie wymogami art. 72 k.k., poprzez informowanie kuratora sądowego o przebiegu okresu próby.

Brak było natomiast podstaw do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec G. S., który był uprzednio karany sądownie za umyślne przestępstwo, na karę pozbawienia wolności.

Sąd oddał oskarżonych T. S. i K. S. (2) pod dozór kuratora, jako sprawców młodocianych zgodnie z treścią art. 73 § 2 k.k.

Aby wzmocnić oddziaływanie orzeczenia o karze na oskarżonych Z. S. i Tomasa S., którym przypisano więcej niż jedno przestępstwo, sąd wymierzył im w pkt XIV i XIX kary grzywny, na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd ustalił wymiar grzywny w przypadku obu oskarżonych na 100 stawek dziennych, różnicując jednakże wysokość stawki dziennej przy uwzględnieniu ich zdolności majątkowych.

Sąd w pkt XV i XX wyroku zaliczył oskarżonym Z. S. i T. S., na poczet wymierzonych im kar grzywny, podlegających efektywnemu wykonaniu, okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania oraz tymczasowego aresztowania).

W pkt XXVI wyroku sąd orzekł o kosztach procesu, obciążając oskarżonych wydatkami sądowymi w równych częściach i wymierzając im opłaty sądowe od wymierzonych kar, w wysokości zgodnej z ustawą z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Radosław Gluza